

[Margrete Auken]

lig på spil, hvis disse sikkerhedsbestemmelser skal overholdes, for de er saglige.

Vi kan vel ikke udsætte den bornholmske fiskerflåde for at blive sprængt i luften, og den mest hårdhændede behandling af bomberne, hr. forsvarsminister, er uden sammenligning den, de udsættes for, når de fiskes om bord. Men af såvel ministerens som af fiskernes praksis fremgår det, at ingen af dem tror på denne fare. Mere bekymringsvækkende er det så, at ministeren heller ikke tror på berøringsfaren, for den er reel og vel-dokumenteret. Men ministeren er i det hele taget en mand af manglende konsekvens og af en ganske stor portion kynisme, i hvert tilfælde over for den danske miljøpolitik.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil godt sige, at forsvarsministerens konklusion ikke var opmuntrende. Forsvarsministeren sagde, og folketinget må undskylde, hvis det ikke er helt ordret citeret:

»Indtil disse undersøgelser ligger færdige, finder regeringen ingen grund til at ændre den nuværende praksis med, at farlig gasammunition nøddumpes, mens øvrig gasammunition bringes i land.«

Ja men det er netop den situation, vi er utilfredse med og har været utilfredse med i over et år, og når vi har rejst denne forespørgsel, er det selvfølgelig, fordi vi ønsker, at der skal handles nu. Det er ikke bare VS, og det er ikke bare SF, men det er et flertal her i folketinget, som har ønsket at give miljøministeren den opbakning, han har brug for for at forhindre, at forsvarsministeren fortsætter med at føre sin egen selvstændige miljøpolitik på tværs af havmiljøloven og på tværs af de internationale konventioner.

Jeg vil i overensstemmelse hermed på vegne af VS, SF, det radikale venstre og socialdemokratiet fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til hurtigst muligt og senest den 1. marts 1986 at sikre,

– at havmiljølovens totalforbud mod dumpning i Østersøen håndhæves, dvs. at de rutinemæssige »nøddumpninger« af gasammunition standses,

- at det midlertidige depot i Almindingen færdiggøres,
- at undersøgelsen om gasammunitions sprængfarlighed færdiggøres,
- at der – i overensstemmelse med resultaterne fra ovennævnte undersøgelse – sikres forsvarlig håndtering af alle typer gasammunition til og i havn samt forsvarlig transport fra havn til depot, således at evakueringer undgås,
- at nyopfisket gasammunition bringes i land og opbevares her med henblik på senere adskillelse og destruktion,

samt sikre, at der inden den 1. april 1986 er udarbejdet et realistisk projekt for et adskillelsesanlæg inklusive en økonomisk opstilling over udgifter til et sådant anlæg.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Svend Andersen (S):

Jeg skal indledningsvis takke forsvarsministeren for besvarelsen og for redegørelsen for, hvad der er foregået indtil nu, og herunder også for den vejledning og bistand, der i alle de år, hvor sennepsgassen har været kendt i Østersøen, er blevet givet til fiskerne. Der er vel ingen tvivl om, at når det er gået så godt i alle de år, så skyldes det bl.a., at man har fået den gode bistand fra forsvarsministeriet.

Stort set har man jo klaret alle disse problemer, uden at der har været alt for store og alvorlige uheld, og disse forhold skulle jo meget gerne kunne fortsætte. Situationen har været den, at indtil for 2 år siden blev al opfisket sennepsgas igen udlagt og måske ikke i alle tilfælde under lige stor kontrol, og derved er der sket en spredning af gasbomberne med risiko for senere og endnu farligere situationer ved genopfiskning. Beslutningen i 1983 om, at der ikke mere måtte gendumpes, har medført reaktioner af forskellig art. Ud fra miljømæssige og aftalemæssige hensyn er en beslutning om ikke at gendumpe rigtig.

Vi kan ikke undlade at tage stilling til problemet og bare overlade det til vore efterkommere. Men farligheden i forbindelse med